

In de rij voor Jupiter

Sterrenkamp - Het is donderdagmiddag en het is eindelijk echt zomer. Blauwe lucht, felle zon en dertig graden. De kinderen van het Sterrenkamp liggen lekker in het zwembad. Maar stiekem kunnen ze niet wachten tot de zon vanavond ondergaat. Want op dit kamp draait het uiteindelijk om één ding: sterren kijken. Tekst **Sytse Wilman**, foto's **Ton Koene**

De sterrenliefhebbers hebben zich verzameld in Nutter, een plaatsje in Twente waar drie mensen, een labrador en twee kippen wonen. Ver weg van de rest van Nederland, verstopt tussen de maïsvelden en bossen. Dat heeft een nadeel: het stikt er van de muggen en wespen. Daar weten ze een sterrendraai aan te geven. Zo bleek bij de speurtocht dat wespen eigenlijk aliens in vermomming zijn. En Vladimir (10) is best trots op zijn muggenbulten. Hij laat zijn arm zien. 'Kijk, ik ben hier al drie keer gestoken. Nog twee erbij en ik heb het sterrenbeeld de Grote beer!'

Sebastiaan (12, tweede foto) vindt het geweldig om zo ver weg te zitten. 'Ik woon in Barendrecht. Als ik thuis wil waarnemen, heb ik heel veel last van al het licht uit Rotterdam. Hier is het bijna helemaal donker en dan kun je veel meer zien.' Daarom heeft hij zijn eigen telescoop ingepakt en zijn ouders overgehaald hem helemaal naar Nutter te brengen. Nu kan hij elke nacht het heelal bestuderen.

Slim

Op sterrenkamp mag je heel lang opblijven en 's ochtends goed uitslapen. Overdag doen de deelnemers spellen in het bos en andere activiteiten. Ook houdt de leiding regelmatig 'praatjes' over een bepaald onderwerp, zoals zonsverduisteringen. Sebastiaan: 'Wat ik hier al geleerd heb? Dat er twee sterrengebieden liggen tussen cassiopeia en perseus.' Ja ja... Volgens leider Ramon, die natuurkunde studeert, is leren niet het belangrijkste van het kamp. 'Het gaat er vooral om dat de kinderen hier vrienden maken. Thuis voelen ze zich soms niet geaccepteerd. De meesten zijn heel slim en willen graag leren. Dat snappen hun leeftijdsgenoten vaak niet. Hier heeft iedereen dezelfde interesse en denkt iedereen hetzelfde. Zelf ben ik vroeger wel dertig keer op kamp geweest. Ik vind het geweldig om nu als leiding mee te gaan.' Naast vrienden heeft Ramon er ook een telescoop aan overgehouden. Die heeft hij zelf gebouwd toen hij mee was op het sterrenkamp voor oudere kinderen. Elke avond komt die goed van pas.

Ruimtewezens

Na het eten delen de kinderen zich op in vaste cursusgroepjes. Midden op het grote grasveld naast de kampeerboerderij zit een groep te praten over buitenaardse wezens. Eerder deze week hebben de kinderen al vastgesteld dat buitenaardse wezens bestaan. Ze hebben berekend dat ze

honderdvijftig lichtjaar ver weg zijn ('erg dichtbij in de sterrenkunde', volgens Ramon). Vanavond praten ze erover hoe het moet als de aliens naar de aarde komen. Hoe gaan we met elkaar praten? En waar moeten we het dan over hebben? Als je ze zo hoort praten, lijkt het net alsof er ieder moment een ruimteschip op het veld kan landen. Onder de veranda van kampeer-boerderij De Roezeberg gaat het heel ergens anders over. Maar waarover? Hun onderwerp is de speciale relativiteits-theorie. Gelukkig legt Anna (12, foto boven) uit waar ze het over hebben. 'Als je van Uranus op halve lichtsnelheid naar Neptunus reist en je maakt om de seconde een gaatje in een stuk karton, dan lijkt het vanaf de andere kant dat het om de anderhalve seconde gebeurt.' Of zoiets. Anna vindt het erg leuk om dit soort dingen te leren tijdens de vakantie. Op school verveelt ze zich meestal. De begeleidster tekent ondertussen zwarte, rode en groene lijnen op een stuk papier. 'Lijnen van gelijktijdigheid', zegt ze erbij. Ik knik, om niet al te dom te lijken. Als ik besluit even in de boerderij te gaan kijken, hoor ik de begeleidster nog net zeggen: 'Nu nog even iets over een zwart gat, want zwarte gaten zijn leuk.'

ISS! ISS!

Binnen zitten zes kinderen aan een tafel vol sterrenkaarten en boeken met interessante titels als *Uranometria 2000*. Ze proberen te bepalen wat ze vanavond allemaal kunnen zien. 'Drie komma twee kun je goed zien', merkt één van de kinderen op. Het is maar dat je het weet. Dan stormt plotseling iemand de boerderij binnen. 'ISS!, ISS!' Iedereen laat alles uit zijn handen vallen en stormt naar buiten. Drie keer per dag komt namelijk het ruimtestation ISS overvliegen. Dat moeten ze natuurlijk zien. Ik staar naar boven. Ik zie niks. Te laat. De ISS wordt hier niet voor niks ook wel 'Irritant Snelle Schroothoop' genoemd. Gelukkig heeft Sebastiaan inmiddels uitgerekend dat straks de pleiaden te zien zijn en dat om één uur een orionnevel zichtbaar is.

Na de cursussen is het helemaal donker. Voor de boerderij spelen sommige kinderen een aanval van ruimtewezens na. Op het veld staan de telescopen opgesteld. Markus wijst met zijn groene laserpen in de lucht. Daar is Jupiter. De kinderen staan al in de rij om de planeet van dichtbij te bekijken. 'Wauw, echt heel stoer', klinkt vanachter de telescoop.

www.sterrenkamp.nl

